

ת"פ 41564/08/15 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד זהר, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 41564-08-15 מדינת ישראל נ' זהר

בפני כבוד הנשיא אביטל חן
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
דוד זהר - הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירה של גניבה בידי עובד לפי סעיף 391 לחוק העונשין ועבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן

בין התאריכים 22.7.08 עד 18.10.10 עבד הנאשם כמנהל אירועים במלון "מעלה החמישה" (להלן: "המלון"), בו נערכו מעת לעת אירועים שונים.

במסגרת תפקידו כמנהל אירועים במלון היה הנאשם אמן על קבלתם של כספים בהמחאות ובמזומן מלקוחות המלון, ששולמו עבור אירועים שנערכו במלון, ועל העברת הכספים להנהלת החשבונות של המלון. כמו כן, היה הנאשם אחראי במסגרת תפקידו על ניהולו של 'תיק אירוע' שנפתח לכל אירוע שנערך במלון.

במהלך התקופה, במספר הזדמנויות רב, במועדים שאינם ידועים למאשימה במדויק, שלשל הנאשם לכיסו כספים במזומן שהתקבלו מלקוחות של המלון עבור אירועים שנערכו במלון, כספים אותם אמור היה הנאשם להעביר להנהלת החשבונות של המלון (להלן: "כספי מזומן").

לאחר שנטל לכיסו את כספי המזומן, פעל הנאשם להסתיר ולטשטש את נטילת כספי המזומן לכיסו.

הנאשם עשה כן בשתי דרכים עיקריות. האחת, באירוע ממנו נטל לכיסו תקבולים במזומן, רשם הנאשם בכזב בחשבונית של אותו אירוע תקבולים בהמחאות ששולמו למלון על ידי לקוחות אחרים בגין אירועים שנערכו מאוחר יותר.

השנייה, לעיתים, בתיק האירוע ממנו נטל לכיסו תקבולים במזומן רשם הנאשם בכזב במסמך שכותרתו 'מסמך סגירת

אירוע' מספר מנות קטן ממספר המנות שסופקו בפועל באירוע, ובהתאם רשם בכזב במסמך סגירת האירוע סכום נמוך מסכום התמורה שאמורה הייתה להתקבל מהלקוח בגין האירוע.

לאחר התאמת הרישומים בתיקי האירוע לסכומים אותם העביר בפו על למלון, סגר הנאשם את 'תיק האירוע' ממנו נטל לכיסו את תקבולי המזומן, העביר אותו להנהלת החשבונות ודיווח עליו כתיק שבו התקבלה מלוא התמורה מהלקוח.

הנאשם חזר על המעשים המתוארים לעיל, מספר רב של פעמים לאורך התקופה ובאמצעות שיטת הגניבה שתוארה בכתב האישום, רשם בכזב בחשבוניות רבות סכומים שהתקבלו בשיקים בגין אירוע אחד כתקבולים בתיק אירוע אחר ממנו נטל הנאשם לכיסו תקבולים במזומן. בין היתר עשה כן הנאשם בחתונות המתוארות בכתב האישום, בחתונות אשר נקראו בכתב האישום 'עירית ועמית', 'יונת ואריק', ב- 12 אירועי 'ארגון משמחים' ועוד ועוד.

כספי המזומן שהיו אמורים להגיע לידי המלון בעבור האירועים שנערכו במלון ואשר אותם שלשל הנאשם לכיסו במהלך התקופה, באופן המתואר לעיל, עומדים על סך של 520,000 ₪.

במעשיו המתוארים לעיל, בהיותו עובד, גנב הנאשם נכס שהגיע לידי שבייל מעבידו, וכן בהיותו מנהל של תאגיד רשם הנאשם פרט כוזב במסמך של התאגיד, נמנע מלרשום בו פרט אשר היה עליו לרשמו - בכוונה לרמות, וזייף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם בן 49, גרוש ואב לשלושה ילדים בגילאי 15-23, מתגורר עם גרושתו וילדיו ברמת גן.

הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, שירת שירות חובה בצה"ל ו-5.5 שנים נוספות בצבא קבע.

הנאשם למד במגמת ניהול בתי מלון במכללת רופין, ומאז שסיים שירותו בצבא ועד היום, הוא עובד בתחום המלונאות וכמנהל בגני אירועים. בשש השנים האחרונות משמש הנאשם כמנהל אירועים ותפעול בגן אירועים בקיסריה.

משפחת המוצא של הנאשם כוללת זוג הורים ושני אחים, כאשר הנאשם הינו הבן הצעיר. הנאשם, ניהל לאורך השנים קשר קרוב עם הוריו וראה בהם גורמי תמיכה משמעותיים בחייו. לצד זאת, תיאר כי במהלך תקופת שירותו הצבאי, החלה אמו להמר באופן אינטנסיבי, תוך שהיא מפסידה סכומי כסף משמעותיים. על רקע זה, ניתק הנאשם קשר עם אמו למשך מספר שנים, מתוך ציפייה כי תחדל מהימוריה. לדבריו, סיבכה אותו אמו בחובות שצברה ונטלה ממנו כספים רבים, וכי גם בעת הנוכחית הוא מתמודד עם חובות בהוצל"פ הקשורים למצבה של אמו.

הנאשם סיפר לשירות המבחן כי המשבר הכלכלי אליו נקלע בעקבות מצבה של אמו כמתואר, ערער את חיי הנישואין שלו ויצר מצבי מתח וקונפליקט רבים, אשר הובילו בסופו של דבר לגירושין בשנת 1997.

הנאשם שב לנהל חיים משותפים עם גרושתו כ-5 חודשים לאחר גירושיהם, זאת בעיקר מתוך רצון להיטיב עם מצבם של ילדיהם, והם מתגוררים כיום יחד עם ילדיהם.

היסטוריה עבריינית והעבירות הנוכחיות:

מעיון בגיליון הרישום הפלילי, עולה כי לחובתו של הנאשם שתי הרשעות אשר התיישנו, האחת הרשעה מבית הדין הצבאי משנת 1995 והרשעה נוספת משנת 2000, בעבירת איומים בגינה הוטל עליו עונש של מאסר מותנה וקנס.

הנאשם נטל אחריות על העבירות בהן הורשע והסביר כי העבירות בוצעו בעקבות הסתבכותה של אמו עם השוק האפור, על רקע מצבה הכלכלי הבעייתי, כפי שתואר. לדבריו, הבין כי אמו נתונה בסיכון ועל כן פעל בחוסר שיקול דעת ומתוך תחושות של מצוקה ולחץ, מתוך מחשבה שיוכל להשיב את הכספים שנטל. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו וסיפר על הפגיעה הקשה שהסב לגרושתו ולאמון שרחשה לו. לדבריו, עקב תחושת הבושה שחש, ניסה לפגוע בעצמו לאחר שנחקר במשטרה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התמודד עם אובדנים משמעותיים בחייו וכן עם נסיבות מורכבות נוספות אשר הובילו למשבר רגשי וכלכלי מתמשך, עמו התקשה להתמודד.

במהלך הקשר עם שירות המבחן, השתלב הנאשם בטיפול פרטני, שאחת ממטרותיו הייתה העמקת האבחון בעניינו, מתוך כוונה לשלבו בהמשך טיפול קבוצתי התואם את צרכיו הטיפוליים. הנאשם הגיע ל-12 מפגשים באופן סדיר, במהלכם החל לעסוק במשמעות הרחבה יותר של התנהגותו בעת ביצוע העבירה ובקשייו לבקש עזרה ולהרגיש נזקק ותלוי.

במהלך המפגשים עמו התרשם שירות המבחן כי הנאשם הציג פסאדה תקינה ומתפקדת והתקשה להתייחס לחלקים הנוספים באישיותו ולמרכיבות שיש בו. לצד זאת, הצליח הנאשם להתחיל ולראות את המחיר שאותו הוא משלם בגין התנהגותו ואת האפשרויות הנוספות שעומדות בפניו, בזמן מצבי לחץ ומשבר.

הנאשם הביע בפני שירות המבחן את נכונותו להמשיך בתהליך הטיפול במסגרת קבוצה ייעודית המתמקדת בהעלאה למודעות של קונפליקטים לא מודעים, תוך בחינת השפעתם על ההתנהגות ומהלך החיים (בכלל זה, התנהגות עבריינית). בקבוצה מתאפשרת התבוננות על כל מעגלי החיים - יחסים בהווה ובעבר, משפחה, זוגיות, הורות, עבודה, קשרים חברתיים ועוד.

בסיכומי של תהליך האבחון, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נמצא בראשיתו של תהליך בו מתחזקת מודעותו לדפוסי הבעייתיים, והוא רוכש כלים המסייעים לו בהתמודדות פרודוקטיבית בתחומי חייו השונים. בנסיבות הענין מבקש שירות המבחן להעניק משקל לפן השיקומי - טיפולי, זאת נוכח ההערכה כי המשך מעורבות טיפולית תוסיף ותסייע לנאשם במצבו ותפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות.

לפיכך, ממליץ השירות להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וחצי במהלכן ישתלב בטיפול הקבוצתי כמתואר.

בנוסף ונוכח חומרת האישומים כנגדו, ממליץ השירות להטיל על הנאשם ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות, אשר מחד תאפשר לו להתמיד בתהליך השיקומי ומאידך תהווה עבורו ענישה מציבת גבול, מוחשית וקונקרטיית.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לחומרת מעשיו של הנאשם, לתכנון ולשיטתיות שבמעשיו, לסכום הגניבה ולערכים שנפגעו במעשיו.

לטענת התביעה מהתסקיר נמצא כי הנאשם בראשית הליך טיפולי ואין לדעת האם הפיק את הלקח ואין סיכון בחזרה על המעשים בעתיד.

התביעה לא טענה למתחם עונש ההולם, אך עתרה להשתת מאסר בן 8 חודשים

מנגד, מסכים הסנגור כי במקרים דומים, בדרך כלל מושתים עונשי מאסר אך נוכח השיהוי שנקטה התביעה בהגשת כתב האישום, ההליך השיקומי שעבר הנאשם, האחריות שנטל, החזרת סכום כספי למתלוננות בסך למעלה מ-200,000 ₪ והרקע לביצוע המעשים שנבעו מרצונו של הנאשם להציל את אמו מחובותיה לשוק האפור, מחייבים לסטות מן המתחם ולהימנע מהשתת מאסר מאחורי סורג וברח.

בנסיבות אלו, עתר הסנגור להשתת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

במסגרת דבריו האחרונים לבית המשפט העיד הנאשם כי הוא מתחרט על מעשיו, וסיפר גם על הנזק הבריאותי שנגרם לו בעקבות ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

הנאשם טען כי מאסר מאחורי סורג וברח ימוטט כלכלית אותו ואת משפחתו. עוד סיפר הנאשם על תרומתו לחברה, בארגון ערבים לגדודים שונים בצה"ל, למשפחות שכולות ובתנועת הצופים.

דין וגזירת דין

כתב האישום מתאר סדרה ארוכה של מעשים שנפרשו על פני כשנתיים, באותו אופן ובאותה שיטת ביצוע ועל כן יש לראותם כאירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם.

על חומרת העבירה שעניינה גניבה בידי עובד נכתב רבות בפסיקה (ראה למשל: ע"פ 71136/01 מואטי נ' מדינת ישראל, ע"פ 104/89 דרורי נ' מדינת ישראל; ע"פ 4669/93 בסט נ' מדינת ישראל). חומרתה של עבירה זו היא

בקלות הפגיעה ברכושו של המעסיק נוכח שליטתו של העובד ברכוש ובמידע שברשות המעביד, וכן בשל הסיכוי הנמוך בחשיפתה, והכל תוך הפרה בוטה של יחסי האמון המאפיינים את מערכת היחסים של עובד- מעביד.

הערך המוגן בעבירות רישום כוזב במסמכי תאגיד שביצע הנאשם הינו הזכות להגנה על הקניין ועל חופש הפעולה והרצון של הפרט.

בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני-גבוה, נוכח גובה הסכומים אותם נטל הנאשם לכיסו, שיטתיות המעשים, הימשכותם לאורך זמן והמעילה בתפקיד במספר רב של הזדמנויות.

טענת הנאשם כי ברקע למעשיו עמדה היקלעותו לקשיים כלכליים עקב הימוריו של אמו, אינה יכולה להשפיע על המתחם ואינה יכולה להוות הצדק למעשיו. לצד זאת נתתי משקל לעובדה שהנאשם השיב חלק מכספי הגניבה, והגיע להסדר עם המתלוננות.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים של גניבה בידי עובד, אליה נלוות לרוב עבירות נוספות, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם במקרה שבפניי נע בין 20-ל-76 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

במסגרת השיקולים נתתי דעתי לנקודות הבאות:

1. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות והביע חרטה על מעשיו.
2. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן התמיד בטיפול שהוצע לו ואף ביטא רצון להמשיך בטיפול במסגרת השירות.
3. במסגרת הסדר פשרה שהושג בהליכים אזרחיים שניהל מעסיקו של הנאשם נגדו, שילם הנאשם סכום נכבד וסיים את הסכסוך עם המעסיק.
4. ממועד ביצוע העבירות חלפו למעלה מ-8 שנים בהם לא נפתחו תיקים פליליים נגד הנאשם.
5. גיליון הרישום הפלילי של הנאשם מעלה כי בעברו הרשעות שהתיישנו, אשר אינם ממין העניין.
6. הנאשם בהציג בפניי מסמכים בדבר תרומתו לחברה בארגון ארוחות לחיילי צה"ל במסגרת מבצע צוק איתן.

7. כתב האישום הוגש נגד הנאשם כחמש שנים לאחר מועד ביצוע העבירות בתיק שבפניי.

בנסיבות הענין, נוכח השיקום שעבר הנאשם, ובמיוחד העובדה לפיה מדובר במעידה חד פעמית, חלוף הזמן ומשלא נפתחו תיקים פלייליים נוספים נגד הנאשם, ראיתי לסטות מן המתחם ולהימנע מהשתת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות ונמצא מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
הממונה יכין תוכנית ויקבע זמן לתחילת ביצוע עבודות השירות.
2. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו אחת העבירות מאלו שבהן הורשע במסגרת התיק שבפניי.
3. הנאשם ימשיך בטיפול אשר ינתן לו באמצעות שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום.
4. הנאשם ישלם קנס כספי בסך 20,000 ₪ ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 15.5.19.
היה ותשלום אחד לא יפרע במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ח, 17 יוני 2018, בנוכחות הצדדים.